

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Italia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Palladi dedicarunt. Hoc vero significat ferocitatem omnem doctrina molliri atque cicurari, quod
Epist. 2. ita luculenter Horatius expressit:

*Nemo adeo ferus est, ut non miscere possit,
Si modo culturae patientem commedet aurem.*

IMPERIUM. CAP. IX.

Suetonius in C. I. Caesare cap. 61. IN augurali vero disciplina per Equos Imperium significatum saepe fuisse comperimus, ut qui apud Julium Caesarem natus est humanis prope pedibus, unguis scilicet in digitorum modum subscissis. Et enim orbis terrarum imperium portendi, Aruspices respondere, apud quem Equus hujusmodi esset editus. Eum itaque Caesar magna aluit cura, nec patientem fessoris alterius primus ascendit. Cuius etiam instar pro aede Veneris genetricis dedicavit: quamvis prodigia reliqua ita despectui semper habuerit, ut ab incepto nunquam ullo prodigiis quantumlibet adversis absterritus aut retardatus sit. Sed enim eadem animalis species, quae imperium illi praefagiverat, eadem (inquam) & mortem praemonstravit. Siquidem Equorum greges, quos in traiciendo Rubicone consecraverat, ac vacuos sine custode dimiserat, paulo antequam occisus esset, comperit pertinacissime pabulo abstinere, ubertimque flere. Eo porro affectu Equi plerique in dominos sunt, ut eos interemptos lugeant, inquit Plinius, lacrimasque interdum desiderio fundant. Unde non infcite de Pallante Virgilius.

Aen. lib. 11.

*Post bellator Equus positus insignibus Aethon
Ilachrymans, guttibus humectat grandibus ora.*

Ad hujus imitationem non minori forsitan affectu alterius Equi amorem in dominum Sillius Italicus ita decantat:

<i>Agnovit sonipes, arreclusq; auribus acrem</i>	<i>Euolat, ac Domini consistit in ora jacentis:</i>
<i>Hinnitum effundens sternit tellure Vagesum,</i>	<i>Inde inclinatus collum, summissus, & armos,</i>
<i>Quem tunc captivo portabat in agmina dorso:</i>	<i>De more inflexus praebat scandere terga</i>
<i>Hinc rapidum glomerans cursum per lubrica pinguis</i>	<i>Cruribus, ac proprio quodam trepidabat amore.</i>
<i>Smante cruore soli, & mutilata cadavera cede.</i>	

Suetonius in Nerone cap. 46.

Sed ut ad portenta revertamur, illud memoriae proditum est, quemadmodum Nero asturconem, quo maxime delectabatur, posteriore corporis parte in simiae speciem abiisse, per quietem videre visus, ac tantum capite integro hinnitum edere canoros: ostento fuit quod illa Equi ferocitas in simiae ludibrium arripuit, invadendi regni signum Equus. Nam ea qua natus est hora, Equus pullus in tegulas ascendit, atque ibi brevi temporis spatio commoratus, simul & decidit & expiravit. Quod quidem huic in Villa Martis genito, & ad bellica negotia nato, futurae sublimitatis, quamvis brevi aetate, augurium fuit.

A LABORIBUS QUIES. CAP. X.

Quid vero soluti pascentisque in Nervae numis Equi sibi velint, causa ibidem litera declarant, hunc scilicet modum: VEHICULATIONE ITAL. REMISSA. quod nonnulli referunt ad argumentum illud, quod in Bove ad praesepe tractavimus. Sed accipiendum potius de tributo, quod Italia omnis in vehiculationes exolvebat, ut & Magistratum sarcinae, & exercituum, & alia hujusmodi publica transportarentur, quod tributi genus Nervae uti onerosum nimis Italiae remiserit universae, qua de sententia plura dicerem, nisi doctissimus plane vir Fab. Vigil. Spoletanus rem exactissima pertractasset.

ITALIA. CAP. XI.

Sunt qui putent Equos in hoc numo Italiam significare, eoque adducuntur argumento, quod in argenteo numo & aliquot aereis observatur caput Equi frantati cum inscriptione, ROMA. Ab ejus occipitio sceptrum, in cuius summa parte caput itidem Equi videatur, ab altera parte Roma ipsa galeata, uti mos est. Alii numi sunt cum Equinis capitibus ab utraque parte singulis cum inscriptione, ROMA. Sedenim cum Equum ipsum multasariam in Latinorum & Graecorum numis ob-

serva-

A fervaverim, ne que Italiam, neque aliam quampiam provinciam, regionemve, aut civitatem significare contenderim: sed aut bellum, aut itinerationem, aut decursionem, ut in Nesonianis plerisque: aut velocitatem, ut in Papyrianis, & alia, prout locis suis explicantur.

MAURETANIA. CAP. XII.

Nisi qui (si videant in Hadriani numo Equum à pedite rectum cum inscriptione, MAURETANIA, ^{Hadriani numus.} Nita enim scriptum per E secunda syllaba) intelligere velint provinciam eam in dedicationem acceptam, vel quid hujusmodi. Sane aliquot ex hujusmodi numis una in parte caput habent Hadriani, ab altera Equum, quem mulier duobus armata jaculis ducit: quod nimirum indicat genus id bellandi, quo plurimum utitur ea provincia.

MAURI FEROCES. CAP. XIII.

Quin posterioribus etiam seculis militares quidam ordines, qui sub Equitum Magistro militabant, dimidios rutili coloris Equos duos in alba parma, sese quodammodo lacescentes, orbe viridi, cujus luteus erat umbilicus, interposito, præferebant, iisq; MAURI FEROCES appellabantur. Quod verò aliqui ex numis Italiam per Equum significari crediderint, forte suspicati sunt ex eo numo qui Equum exultantem habet, flore quodam superne sito, ab cujus altero latere inscriptio est, ROMANOR.

EQ VICTORIA. CAP. XIV.

Cur verò potius non putemus numum hunc in rei gestæ monumentum esse cusum? quia bello Punico, quod cum Hannibale gestum est, ceperint aliquando Romani etiam Equis superiores esse, cum prius robur eorum omne in legionibus consisteret: flos enim ille superne additus principium atque spem bonæ frugis indicat. Sane Virgilius rem tantam haudquaquam reliquit indictam, cum de Marcelli laudibus ita cecinit:

*Hic rem Romanam magno trepidante tumultu
Sistet, Equis sternet Pænos.*

At in Cephæniorum etiam numis Equus signari solitus est, cujus rei mentio apud Plutarchum. ^{Cephæniarum numus.} Apud Smyræos Fortunæ simulacrum fuit à Bupalò quodam probo sane viro factum, in cujus capite pullus Equinus infidebat, & Amalthææ cornu manum implebat, de quo apud Pausaniam in Messeniæ.

SYRACUSANI. CAP. XV.

Vtebantur & Syracusani Equi nota. Nam Atheniensibus illis, qui apud Syracusas capti Niciæna clade pro servis venièrè sub hasta, frons Equi caractere inusta est. In aliquot eorum numis Equus & fessor habetur cum inscriptione, ΙΕΡΩΝΟΣ: quod nimirum eius in Equestri militia, sed præcipuam in certaminibus gloriam ostendit, quem ea de causa tot laudibus Pindarus Poëta immortalitati consecravit. Aliæ quoque Respub. atq; alii plerique Principes Equi signo usi sunt, ut nihil denique privatum videam, quod ad Italiam spectet.

TARENTINI. CAP. XVI.

Quinetiam in numo, cujus inscriptio ΤΑΡΑΣ, Eques etiam jaculator inspicitur, ob Equestrem scilicet militiam, quam egregie Tarentini sunt exercere soliti: unde apud Græcos, Tarentinos ordines invenias ex Equitibus hujusmodi constitutos, & ταρεντιζέων verbum, eo se militiæ genere exercere. ^{Numus Tarentinorum.}

SAGITTARII SENIORES ORIENTALES.

CAP. XVII.

Equi verò duo dimidiati coloris lutei, in cæruleo clypeo, quem ruber circulus ambibat, averfi profuientes à centro, quod luteum in medio rubræ peltæ, pro umbilico appositum erat, ita ut

G

ab